

geringens Overbevisning, at den under de urolige Forhold, der bestaar i Verden, vil være af betydelig Værdi.«

Forslaget til Beslutning anbefaledes i Folketinget af Ordførerne for alle Partier undtagen det kommunistiske Parti.

Hartvig Frisch (S.) betegnede Traktaten som »et vigtigt Led saavel i dansk Neutralitetspolitik som i den Bestræbelse for godt Naboskab, der altid har været et Led i dansk Udenrigspolitik«. Han omtalte de Synspunkter, der havde ligget til Grund for de andre nordiske Staters Svar paa Tysklands Henvendelse, og maatte med den bedste Vilje til at veje og vurdere disse Svar erkende, at den danske Regering havde handlet klogt og rigtigt ved at svare ja paa Indbydelsen til de stedfundne Forhandlinger. Den betydningsfulde Protokoludtalelse indeholdt den Praksis, som det lykkedes Danmark at faa respekteret under Verdenskrigen, og det syntes heraf klart, at Traktaten var i klareste Overensstemmelse med den Neutralitetspolitik, som er fælles for hele Norden. — Men lige saa vigtigt det maatte være for Danmark som Stat at forankre sin Neutralitetspolitik saa sikkert som muligt, lige saa nødvendigt var det at betone, at der ikke heri laa nogen Stillingtagen, hverken for eller imod denne eller hin Magt eller Gruppe af Magter, og Taleren afviste en Udredning af Traktatens Betydning i »Nordschleswigsche Zeitung«, hvorefter det skulde dreje sig om »en Indstilling af hele det offentlige Liv efter den danske Regerings offentlige Neutralitetserklæringer«.

Krag (V.) beklagede paa Venstres Vegne dybt, at det ikke var lykkedes at samle de nordiske Interesser i denne Sag i en fælles Opfattelse, men maatte samtidig erkende, at de enkelte Staters Stilling var Udtryk for den Pleje af egne Interesser, som man i denne Forbindelse havde ment det nødvendigt at varetage. Saa meget mere Grund var der til at give Udtryk for Glæde over den fulde Forstaaelse i de nordiske Stater af, at selv om den endelige Stilling til Forslaget maatte blive forskellig med Hensyn til Konklusionen, saa var det dog i Præmisserne afgjort understreget, at de nordiske Stater i Fællesskab agtede at staa fast paa en fælles ubrydelig Neutralitetslinie og paa Afvisning af enhver Form for Indblanding i andre Staters eventuelle Strid. — *Krag* gik ud fra som givet, at Pagtens Tilvejebringelse ikke fik nogen som helst Indflydelse indadtil paa den Politik til Hævdelse af vor Neutralitet under alle Omstændigheder, som til enhver Tid skønnes fornøden, og at vore Neutralitetsforanstaltninger fortsat vilde være uden Hældning til nogen Side.

Ole Bjørn Kraft (K. F.) udtalte, at Det konservative Folkeparti vilde have foretrukket en Afgørelse saaledes, at der